

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TARSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Beliczey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:
Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

A vármegye hamis profétái.

Ne hagyjuk magunkat elámitani a tetszetős, hazafias frázisok által, valahányszor a vármegyei rendszer gyökeres megváltoztatásáról esik szó akár a közvélemény körében, akár a törvényhozók termében. Frázisokkal, hangulatokkal soha okos czólt még el nem értek, realisat még kevésbbé. A frázis és hangulat minálunk évszázados tapasztalás szerint mindig csak arra volt jó, hogy ferde irányba tereljének olyan akciókat, melyek realis czélok elérésére indítottak meg. S bizony így fog történni a közigazgatás rendezésével is, ha a közvélemény vagy a törvényhozás frázisok és mesterkéltségek által fogja befolyásolni magát.

Kipattant a koloszszásis torontáli panama. Egy nagy, gazdag vármegye egész tisztikarát, mindenkit bűnösnek talált egy erélyes vizsgálat abban, hogy a vármegye ügyei rémségesen elhanyagoltattak, a pénztárak és pénztári könyvek rendetlenek, hogy milliőkat, az adózó népre igazságtalanul kivetett vármegyei pótdoból összeharácsolott milliőkat elpocsékolták s hogy a közigazgatás minden ágában, a falusi jegyző irodájában éppen úgy, mint a főispánéban, oktalan és gyalázatos közigazgatás folyik. Miféle tanulságot merithet a torontáli esetből az ország? Milyen konzekvenziákat kell levonnunk ebből a tényből akkor, midőn bizonyosan tudjuk, hogy az ország számos vármegyéjében a torontálihoz

hasonló közigazgatást csinálnak a megyei urak és az ország minden vármegyéjében napirenden van a torontáli panamának egyik másik részlete? Itt csak egy helyes konzekvenzia van: siettetni kell a vármegye nagy reformját, mely a jövőben lehetetlenné tegye ezen specziálisan magyar panamákat.

Mégis akadnak ilyenkor hangok, sajnos, elég gyakoriak és elég erőteljesek, melyek himnuszokban dicsőítik a mai vármegyét, óva intenek a rendszer megváltoztatásától és vagy a kormányt vagy valami mást tesznek felelőssé a bajokért. Óvakodjunk ezektől az álprofétáktól, mert ha rájuk hallgatunk, néhány esztendő múlva olyan ingoványba viheti ez a mostan dúló rendszer a magyar közigazgatást, a mely elnyeléssel fenyeget. Politikai, vagy még silányabb anyagi érdek vezeti ezeket a hátramosztási vezéralakokat, akik azért rettegnek a nagy reformtól, mert az véget fog vetni a politikai és közigazgatási élősdiék prosperálhatásának.

Ezek a hátramosztók hamis ügyük védelmére felhoznak mindent, ami a magyarra hazafiság tekintetében hatni tud. Elénk varázsolják a vármegyék dicső múltját, a szabadságharcokat, a megyegyűléseket, melyek a magyar szabadság ledönthetetlen bástyái valának hosszú időn keresztül. Arról azonban hallgatnak, hogy azóta gyökeresen megváltozott a helyzet, hogy az ország és annak szabadságának sorsa a vármegye gyűlésterméből már régóta kiment az utcára, a

nép közé és a parlamentbe, ahol olyan törvényhozók döntenek az ország dolgai felett, akik a nép százezreinek akaratából kerültek oda. Arról nem beszélnek, hogy most más, egészen más szerepet kell, hogy betöltsön a vármegye és ez a szerep a helyes, igazságos közigazgatás az árvák pénze felett való örködés és a becsületes pénzkezelés. Nem dikeziókat, nem hazamentést kíván most az ország a vármegyéktől, hanem tisztességes polgári munkát és meleg, becsületes lokálpatricizmust. Nem gentry gavallérokért, nem táblabíró typosokért rajong a vidék közönsége, hanem becsületes hivatalnokokat kíván, akiknél jó kezekbe látja letéve biztonságát és anyagi érdekeit. Dolgozni kell, nem szónokolni és reprezentálni.

Óriási szégyene a magyar közigazgatásnak a torontáli panama, nem azért, mert olyan szababásu, hanem azért, mert olyan jellemző! S mégis akadnak akik a panama megdöbbentő hatását elakarják nyomni a közvéleményben és a torontáli panamából tökélet kovácsolnak az évtizedek óta készülő vármegyei reform ellen. Óvakodjunk ezekkel a hazafias frázisokkal tuitengő hamis profétáktól és sima jezsuitáktól!

A torontáli panama kell, hogy azon hatással legyen úgy az ország közönségére, mint az intézőkörökre, hogy kettőzött erővel és sietségel szabadítsák meg a vármegyét e reudszer közigazgatásától és pénzkezelésétől!

SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRGYAJA.

Gyógyulás.

Kicsi igénytelen faluban történt a mit elmondandó vagyok. Igénytelen kis viskókból állott az egész helység, csak a leányok a kik ezekben a viskókban laktak, azok voltak szépek, csudálatosan szépek. Egyik szebb, virulőbb a másiknál, de mégis valamennyi között legsebb volt Török Mártha.

Alig volt még 18 éves. Karsu termétű, szőke, selyemhajú. Szeme egy-egy darabja volt a kék firmamentumnak.

A szülőit még gyermekkorában vesztette el és gyermekesével nem tudta átérzeni azt az égető fájdalmat, a melyet az édes szülők halála okoz. Nem voltak fájó emlékei, csak mosolyogni tudott.

Az öreg nagyapó vette pártfogásába az árvát. Ő nevelte fel, ő őrizte figyelemmel.

Szerette is őt Mártha igazán, de azért szerette a falu legszebb legényét Kovács Sándort is.

Már gyermekkorukban megszerették egymást, abban az ártatlan korban, a mikor először kezdett Sándor a Mártha aranyzóke hajában gyönyörködni.

A mit a két gyermek először egymás iránt érzett, csak barátság volt; az ifjú szív legtisztább szeretete. De mikor az évekkel együtt a szív érzelmé is kinyílt,

akkor az érzelem nem volt már barátság: több volt: szerelem.

Az a vadszólóval befáttatott lugas ott a házikó előtt, az volt a találkozó hely minden alkonyatkor, a mely szeliden takarta el őket a kíváncsi szemek elől. Itt ülnek együtt minden este. A legény halkán susog oda annyi szépet, annyi édeset, a mire olykor-olykor elpirul a Mártha szép arca. Azt aztán persze meg kell ismét fehériteni! Sándor erre is kész. Odatapsztja lázas, szerelemtől ittas ajkát Mártha orcájára, de minél jobban csókolja annál pirosabb lesz. Ezen aztán jót nevettek mindketten tetszett nekik ez a gyerekség hisz még oly fiatalok, oly boldogok voltak...

Czifra Julis fiatal özvegy volt. Haja sötét, mint az éj, ajka piros mint a cseresznye... Bomlottak is utána a legények, akárhányszor odaadta volna mindenét egy csókjáért.

De mikor neki Kovács Sándor kellett. Annak a kedvéért állt ki minden este a legszebb víganójában az utcaajtóba.

— Hej Kovács Sándor, édes lelkem, nem állana meg egy szóra?

— Akár kettőre is!

— Azt mondják, mióta Török Mártával jegyben jár, nem is akar más szemébe nézni.

— Mondják? Hát akkor igazuk van.

Ugysem gyógyul meg atól a nézéstől senki.

— És ha én gyógyulnék meg?

A Sándor összeresztette erre a hangra. Fülelmele

a szemét Julis kigyulladt arcára, egy darabig ott fejtette a tekintetét a piros ajkon, aztán hirtelen, mintha valamit gondolt volna, sarkon fordult szó nélkül ott hagyta a csalfa asszonyt. Egyenesen a Törökék háza felé tartott.

Észrevette most Mártha is, hogy Sándor ma nem mond neki annyi szépet mint máskor: úgy el el gondolkodik valamin. A mit mond nem olyan szívből jövő mint máskor.

Sándor nem tudta, hogyan, de folytonosan Julis volt az eszébe. Ott csengett a fülében az átkozott kérdés. És ha én meggyógyulnék?

Egyszer aztán nem álhatta meg tovább, benyitott Julishoz. Ha másként nem láthatja meg, hát felkeresi. Mártha arca egyre halaványabb lett a butól, szeme vörösebb a sirástól.

— Hol marad a Sándor, nagyapó?

— Nem tudom én szentem. bizonyosan sok a dolga.

— Sok a dolga? — mondja rá Mártha elgondolkozva. Bizony sok dolgot adhat Czifra Julis a szívének...

Bucsu volt a faluban. Ezen a napon kellett volna Sándornak Mártát az oltár elé vezetnie. A helyett Sándor most Czifra Julissal rakta a ropogóst a korcsmában.

Tüzes szeme rátapadt a menyecske hófehér vállára. Karjai reszketve szorították a karsu derekát. Észre sem vette, hogy Mártha a szobába lépett. De bez-

Hírek.

— **Koronaestély** A szarvasi nőegylet márczius 8-án koronaestélyt rendez, a Casino termében, s mivel külön meghívók nem lesznek, az estélyre ez uton hívja meg a t. közönséget a rendezőség.

— **Ügyészválasztás.** Békésszentandrás község képviselőtestülete a napokban tartott közgyűlés alkalmával a község ügyészévé dr. Hajas József helybeli ügyvédet választotta meg.

— **Értesítés.** A szarvasi „Casino“ tagjait ezuton is tisztelettel értesitem, hogy az igazgató választmányának határozata értelmében a könyvtári órák mai naptól kezdve vasárnap délután 2—4 óráig tartanak. A könyvtári helyiségben, hanem az olvasó-teremben van elhelyezve. Szarvas, 1902. márcz. 2. Molnár János könyvtárnok.

— **A szarvasi térfi dalkar** folyó 1092. év márczius hó 2-án azaz ma vasárnap az Árpád vendéglő kávéházi helyiségében saját pénztára javára dalestélyt rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. Műsor: 1. A haza. Schumann R-től. 2. Bur nemzeti himnusz. van Rees c. F. 3. Kurucz tanya. Kurucz dal. 4. Honvágy. Perat F-től. 5. Bécsi magyar táncz. Kurucz gunyodal. 6. Régi nótá. Lányi E-től. 7. Rákóczy Ferencz imádsága. Kuruczdal. 8. Tréfás induló. Szentirmay E-től. Beléptidj: személyenként 40 fillér. A dalkar pártoló tagjai s családtagjaik belépti díjat nem fizetnek. A dalestély kezdete este 8 órakor.

— **A szarvasi szabadelvű kör** a napokban tartotta tisztújítását. Mert Gr. Bolza Géza és Mikolay Mihály közjegyző eddigi állásukat továbbra is megtartani nem voltak rábirhatók, pártelnökké Dr. Lengyel Sándor, alelnökké Dérczy Péter és Csicsel Pal, titkárrá Dr. Mázor Elemér, gazdasági bizottsági elnökké Sárkány András, alelnökké Komár György, végreh. bizottsági elnökké Liska János, alelnökké Dr. Szemző Gyula, Dr. Belopotoczky György, Wolf Gyula és Sterbecz Gábor választották meg, választott ezenkívül a kör 60 bizottsági tagot. A kör márczius elején új helyiségébe az Árpád szálló emeleti részén (a Kmetz-féle lakásba) költözik át, a helyiséget márczius 15-én nagyobb szabású ünneplésével avatja fel. Az első bizottsági ülést márczius 2-án d. u. 2 órakor tartja meg még régi helyiségében.

— **Megszökött amerikából.** Azt se hitte volna senki, hogy valaki, aki egyszer már kiszökött Amerikába, az onnan is megszököjk. Ezt az egyedül álló nevezetes tettet Haasz Soma volt orosházi ügyvéd követte el, a ki miután 5000 dollárt sikkasztott, megszökött Amerikából. Most már csak az a kérdés, hogy hova szökött? A milyen merész ember, hogy még ott is mer sikkasztani, a hová a korábbi sikkasztásának következményei elől menekült, megteszi, hogy az amerikai sikkasztók számára egy új földrészt fedez fel. Addig is az amerikai rendőrség nyomoz, — s nem fedez fel semmit.

— **A vésztoi detektív.** Vészton Gröcz Gyula szatócs és italmérnök állandó vendége volt Ökrös Mihály odavalló gavallér, ki a valódi gavallérok példáját utánozva, nagyon szeretett mulatni, s miután azon általános bajban szenvedett, hogy nem volt pénze, elhatározta, hogy szerez. E célból 1901. április 7-én színtén Gröcz Gyula korcsmájában lopta a napot és megfigyelve, hogy a mérő asztal fiókjában sok pénz van, azon éjjel betörte az ablakot s behatolt az üzletbe-feltörte a fiókot és onnan 982 koronát elemelt s a bezárt ajtót belülről kiinyitva, mint a ki jól végezte a dolgát eltávozott, a pénzt elásta és ettől kezdve már Váradra is bejárt mulatni. A legnagyobb utánjárás mel-

zég meglátta Czifra Julis! Haj, hogy a szívébe nyíllott valami, a mint arra a leánya nézett, halvány volt nagyon, de ilyen szépnak nem látta őt soha.

Alig, hogy Mártha belépett, egy nyalka legény a tánczolók közé kapta. Nem is ellenkezett a leány; ugys csak azért jött ide, hogy még egyszer kitancsolja magát, hogy még egyszer lássa Sándort. Meg akarta neki mutatni, hogy ő is mulat, ha mindjárt a szíve szakad is meg.

Sándor még akkor sem vette észre Mártát a mikor ez ott tánczolt mellette. Ő csak Julis szeméit nézte. Ezek a szemek voltak üdvössége, kárhozata, mindene. Pedig milyen jó lett volna, ha akkor észreveszi!

Török Mártha csak tánczolt, járta egyre szilajabban, tüesebben, míg egyszerre csak hangos sikoltással összerogyott.

Egy percz alatt megállottak a tánczosok, odafutottak Mártához... a leány mereven, hidegen fektűt a korcsma padlóján; érverése megszűnt... halva volt...

Sándor is hirtelen visszafordult, nagyot dobbant a szíve, a mint megpillantotta azt a halvány leányt.

Mártha! Izz volt neki valaha az üdvösége, mindene. Az a hangos sikoltás kiábrándította. Eliökte az oldaláról azt a reszkető asszonyt, felkapta karjaiba a leány élettelen testét, aztán rohant vele, ki a szabadba, egyenesen a Törökék háza felé.

A nagyapó el sem tudta képzelni, mi történt mikor oly későn zörgettek az ablakán, Reszkető nagyi-

lett sem lehetett nyomára jönni a tettesnek, míg valaki nem vállalkozott, hogy mint magán-detektív kikutatja a tettest s tényleg sikerült is a sértettel 50 koronában kiegyezni. A titkos rendőr barátságát esküdött Ökrösnek, kivel azután együtt ittak mindaddig, míg egyszer Ökrös jelenlétében vett ki elásott pénzéből, a detektív feljelentette, 400 korona még megkerült, a kir. törvényszék pedig Tóth Ferencz indítványára Ökrös Mihályt 6 havi börtönrre ítélte, azonban a terheltsokalta és így az ügy a kir. táblához terjesztetik fel.

IRODALOM.

Magyar Remekírók.

A nemzetnek legfőbb szellemi kincse, mivelődésének főmérője s egyuttal legfőbb eszköze: irodalom. A mi szép és nemes gondolat évszázadokon, évezredek át a nemzetben élt, a mi nagy érzés, öröm és fájdalom, vágy és lelkesedés a szíveket dobogtatta: az irodalomban nyer maradandó, művészi formát. Az irodalom a nemzeti történetnek a tükröképe, a melyben minden korszak, minden nemzedék szellemi élete visszatükröződik.

Kétszeresen áll ez a magyar irodalomra nézve. Nemzetünk sajátos sorsa hozta magával, hogy a költők dalának mindig a legfőbb tárgya a haza volt.

A hazafiság és irodalom e szoros kapcsolatának, melyhez hasonló a miénken kívül semmiféle más irodalomban nem található, oka az volt, hogy nemzetünknek léte forgott állandó veszedelemben s legjobbjaink felismerték, hogy a lét és nemlét e küzdelmében az irodalom a leghathatósabb fegyverek egyike. S ha ezer év minden küzdelmében és viszontagságán keresztül sikerült nemzetünk egyéniségét megtartani, abban az államférfi és a katoná mellett semmivel sem kisebb érdem a költőé és íróé.

Irodalmunk harmonikus kifejlődését állandóan akadályozták nemzetünk nehezede viszonyok. Ha mind e mellett íróink és költőink gényusza oly műveket tudott alkotni, melyekkel nem megvetendő hely jut nekünk a világirodalom fejlődésében: ez a magyar faj oly életképességének bizonyítéka, s melylyel szemben el kel nemulnia a kételynek is, a rosszakaratnak is. Ha bárki is kétségbe merné vonni a magyar nemzet létjogát: büszkén mutathatunk rá nagy költőink alakjaira, mint olyan érvre, mely fölöslegessé tesz minden további vitát.

Ily nagy nemzeti jelentőségükhöz képest, sajnós, a nagy közönség széles rétegei nem voltak eddigéig áthatva attól a fontosságtól, melylyel az irodalom ismerete minden egyes emberre nézve bir s nem ismeri eléggé azt a gazdaságot, melyet irodalmunkban birunk. Ennek a sajnós jelenségnek egyik fooka volt, hogy remekíróink munkái nehezen voltak hozzáférhetők. Elszórvá jelentek meg külföldre kiadókánál, részben elavult, részben pedig a mi viszonyainkhoz képest túlságosan drága kiadásokban. Hiányzott egy egységes kiadás, a mely könnyen hozzáférhetően, olcsón, a mindennapi használatra alkalmas és mégis tetszetős formában gyűjtötte volna össze mindazt, a mi irodalmunkból az idő és ílés változásaitól független, a mi örökbecsű, a mi érdekelhetli nemcsak a tudóst s az irodalom emberét, hanem minden művelt embert.

Most azonban rövid idő alatt ki lesz pótolva ez a hiánya szellemi életünknek: megindul a Franklin-Társulat kiadásában a „Magyar Remekírók“ című nagy jelentőségű vállalat, a mely célul tűzte ki, hogy bevigye a közönség minden körébe, a haza minden művelt családjába remekíróinkat s remekműveiket, hogy a nemzetet egy oly gyűjteménnyel ajándékozza meg, a mely hivatva van elterjeszteni ország-szerre mindazt, a mit magyar író nagyot és örökéletűt alkotott.

tette be azt a támlgyó alakot, aki az ő legdrágábbját hozta a vállán. Most már értett mindent.

Segitsen rajta! az Istenért segítsen nagyapó! hörgé Sándor.

Az öreg egyetlen szó nélkül oda helyezte Mártha testét a hófehér párnara aztán két nehéz könycepeppett törült ki a szeméből. Nem is jött oda több; ezek voltak utolsóik.

— Meggyógyult már, Sándor, nem kell neki segítség.

NAGY GYULA.

ADOMÁK.

A mértékletesség mintaképe.

Dicsékvés nélkül mondhatom, hogy én már végképen lemondtam a pálinka ivásról. Nem iszom soha, csupán reggel éhomra, délelőtt étvágy szerzésre, délután ozsonna helyett, vacsora előtt pro appatitórió, s esve lefekvéskor pro dormitorio, de mindannyiszor csak is egy pár... pár pohárral!

A jó gazda.

Allóldi: Szomszéd, valóban szép termésed van. Miként szándékozol azt majdan értékesíteni?

Felföldi: Megvagyom jó gazgyik, hát za felit megzeszem, za felit megziszom, za felit pedig za ládába teszem el — kajitálásnak.

Lelkiismeretesen előkészítve s külső díszében, belső tartalmában egyaránt czéltudatosan megfontolva indul meg a „Magyar Remekírók“ vállalata, melyneí nagyobb szabásúra még alig vállalkozott eddigelé mal gyar kiadó.

A vállalat czélja, mint fentebb már kifejtettük: a magyar irodalom örökbecsű remekeinek egységes kiadásban való közrebecsátása, a milyenek a nagy európai nemzeteknél már régóta közkezen forognak. A legnagyobb költők, szónokok és gondolkodók műveinek lesz ez gyűjteménye, kincstára mindannak, a mi magasztosat magyar szellem zengetes nyelvünkön alkotott.

E program szerint régi, a XIX. század előtt, irodalomból öt nagy alak szerepel műveinek legjavával a gyűjteményben. Ott lesz Balassa Bálint, az első, a ki szerelmi és vallásos lyránkat, kiemelve a középkor korlátaiból s a népköltészet talajába gyökereztetve-magas színvonalra emelte. Vele egy kötetben találja az olvasó Zrínyit, történetünk e fenséges alakját, a kinél hevesebben senki sem lelkesedett a magyar nemzet nagy hivatásáért önállóságáért, jövőjéért. Ott lesz Zrínyi gyámja és kortársa, a régi magyar értekező és szónoki próza legnagyobb mestere, Pázmán Péter, majd Mikos Kelemen, a „Törökországi levelek“ mely hangulatu s igaz magyar zamatosságú írójá és Gvadányi József, a ki „Peleskei Nótárius“ában s egyéi műveiben elsöul keresett a magyar szellem egyik legértékesebb s játságának, a magyar humornak művészi formát. Gvadányival egy kötetben lesz vele azonos törekvésű ifjabb kortársa: Fazekas Mihály, a ki „Ludas Matyi“-jában ép oly örökéletű magyar humoros genre-alakot teremtett, mint „Peleskei Nótárius“-ában és „Rontó Pál“-jában a vitéz magyar lovas generális.

A gyűjtemény zöme a XIX. század első felében élt és virágozott nagy írók fényes sora: irodalmunk új-jászületésének és európai színvonalra emelésének hősei. Kazinczy, a nagy igazgató és reformátor, kinél lelkesebb fia a nemzetnek nem volt; a szomorú sorsu, de torhetetlen életkedvű Csokonai, az európai műveltségű és finom szellemű Kármán József, a mely megindultsággal és hangzatos szóval, klasszikai formában magyar nemzetiséget éneklő Berzsenyi; a regék és a Himfy édes szavu dalnoka Kisfaludy Sándor; a magyar dráma megteremtője: Kisfaludy Károly s legnagyobb költője Katona Jozsef; mellette a tragikus végű, tragédia-költő gr. Teleki László; a fenköltő érzésű, mely kedélyű Kőlcsey; a hékében szelid, harcban riadó szavu Czuczor; az epedő költő s kemény kritikusz Bajza; multunk fáradhatatlan éneklője Garay; Szigligeti, a gazdag leleményű dramairó; Kemény Zsigmond, a végzetes szenvedélyek regényírója, Eötvös József, a kibén egyenlő mélységgel párosult az érzés és a gondolatu... Azután a nagyok közt is a legnagyobbak: Vörösmarty, Tompa, Petöfi, Arany.

Nem maradnak el a sorból a nagy államférfiak és szónokok sem: a három legnagyobb név: Széchenyi, Kossuth, Deák képviseli nemzetünk politikai bölcsességét és ékesszólását. Irodalmunk legújabb korát is a régiekhez méltó alakok jellemzik: Csiky Gergely, Arany László, Vajda János és Reviczky Gyula. Befejezi e fényes sort a legnagyobb költő: a nép, a népies lyra, a népballadák s a kurucz költészet egy-egy kötetével.

Összesen ötvenöt kötetre fog terjedni e nagy mű, tehát terjedelmre nézve is a legnagyobb szabású magyar könyvvállalatok egyike. S minden kötet a legnagyobb gondal van összeválogatva; minden író művei előtt gondos, tudományos értékű életrajz kinálkozik vezetől az olvasónak az utközben található virágok könynyebb felismerésére. Ez életrajzok szerzői, kik az egyes műveknek egyuttal saját alá rendezői is, mai irodalom-történetírásuk legjelesebb munkásai, a kik az illető írőkkel már hosszú idő óta behatóan foglalkoznak.

Az ár — tekintve a mű óriási terjedelmét (55 egyenkint 20 ivre terjedő kötet, összesen 1100 iv, vagy 17600 lap) határozottan olcsó: 220 korona. S ez öszszeget a legszerényebb viszonyok közt élő család is könnyen elő teremtheti, mert a kiadó társulat lehetővé tette, hogy a vételár havonkiut három koronás részletekben törelsztessek.

Időjárás jelentés 1902. február 28-ig.

Nap	Csapadék 24 ó, alatt m. m.	Hőmérséklet C. fokban				Jegyzet. Az eső kez- dete és vége.
		7 ó. reg.	2 ó. d. u.	9 ó. este	kö- zép	
22		-4.9	3.6	-1.4	-0.7	délbe eső ny.
23		-3.6	0.8	-1.2	-1.3	
24		-2.4	3.6	1.8	0.8	
25	0.6 eső	-0.2	5.2	2.7	2.6	d. u. és éjjel eső
26		1.6	10.4	4.4	5.5	
27		2.4	10.4	4.0	5.6	
28	0.8 eső	0.9	10.0	5.8	5.5	éjjel eső

Összefoglalás: Februári csapadék összege: 46.9 mm. Hőmér-kle i maximum: 13.1C° febr. 8-án d. u. 2 órakor hőmérsékleti minimum: -5.6C° febr. 5-én reggel 7 órakor. Februári közepes hőmérséklet: 3.5C°.

Szarvas, 1902. márcz. 1.

Plenözner Lajos.

Felelős a szerkesztésért Sámuel A. a kiadó

